

на всички-тъ художници и на жены-тъ.” (*)
Св. Іеронимъ писа на единъ дѣвицѣ: “Едно
нѣщо, което ви съвѣтувамъ повече отъ всяко
друго, да обычате Св. Писаніе и да при-
лежавате да го четете (**).” Св. Августинъ
казува: “Пазѣте ся да не заблуждавате. От-
хвърлите внимателно всичко, което непроиз-
лази отъ святы-тъ книги (***)”

Прѣди измышленіе-то на печатаніе-то, кни-
ги-тъ бѣхѫ малко и скъпы, и всякой че-
ловѣкъ не можаше да купи Св. Писаніе. И още
языкъ-тъ ся измѣни, щото человѣци-тъ не
можахѫ да разбираятъ четеніе-то на Св. Пи-
саніе въ церкви-тѣ, слѣдователно станѫ едно
голѣмо незнайаніе на Св. Писаніе, и така зло-
употрѣблениета лесно поинищѫ въ церкви-
та. Четеніе-то на Св. Писаніе не е самъ ду-
шеполезно, но е и най добро срѣдство за ум-
ствено-то и нравствено-то просвѣщеніе
на народъ-тъ, и за вдиганіе-то на всяко зло-
употрѣблението отъ народъ-тъ; за това всякой
родолюбивъ и человѣколюбивъ человѣкъ е дъл-
женъ да го чете самъ, и да побуждава други-
ты-тъ, колкото може да го четжъ.

Втора-та причина на тия злоупотрѣблени-
вія е, неопрѣдѣлена-та заплата на духо-
венство-то. Апостолъ Петръ каза на Симона
(волхва): “Сребро-то ти да погыне съ тебе,
зашото си вѣзмишъ че съ пары ся купува

(*) Св. Теодоръ книга 5-та.

(**) Св. Іеронимъ Посланіе 47, 22 и пр.

(***) Св. Августинъ слово 46.